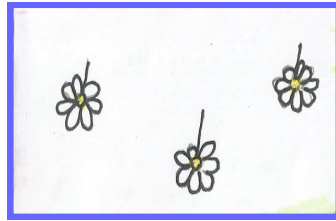
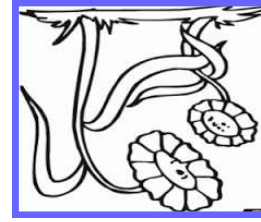

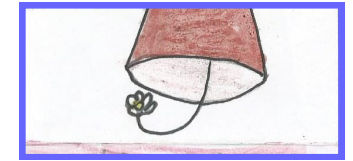
Η χαρά της Μαργαρίτας
ζαναρήθε και έτσι καθ' με-
-ορσά τις πότιζε και τις φρό-
-νιζε κι ο κήπος της
ζαναρήθη με μαργαρίτες.

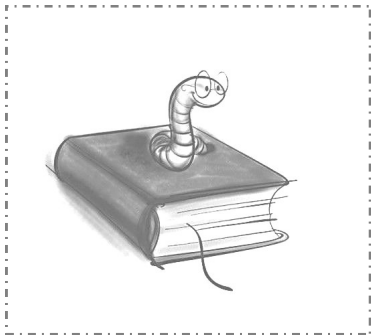
Μα όταν το φθινόπωρο
ζφυγε και η άνοιξη ζαναρή-
-θε, οι μαργαρίτες άνοιξαν
ζανά!

Κάθε φορά που ήταν λυπη-
-μένη πήγαζινε σε μια ζερα-
-μένη μαργαρίτα και της
πραγούδα ζεραζουόυδι.
Αναστράζω δ' η ακούς
μαργαρίτα, δ' η ακούς,
-καίω, δ' η λυπάσαι και-
-ω, δ' η λυπάσαι μαργαρί-
-τα. Έλα και δ' εμένα μαργα-
ρίτα, έλα και δ' εμένα!

Είχε πολλές μαργαρίτες
στο σπίτι και της αγαπού-
-σο πολύ. Μα όταν ήρθε το
φθινόπωρο, τα λουλούδια
ζεράθηκαν και η χαρά
της Μαργαρίτας ζεφα-
-νι-στη και άρχισε να και-
-σι γιατί το σπίτι χωρίζε
μαργαρίτες δε θα μύριζε
ώρα.

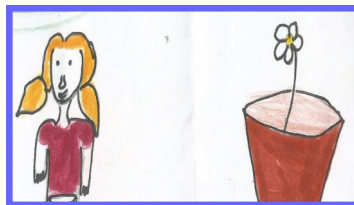
86ο Δημοτικό σχολείο Αθήνας

Το ξεραμένο λουλούδι

Ήταν μια φορά μία πολύ
καλή οικογένεια που είχε
ένα κοριτσάκι, το οποίο το
έλεγαν Μαργαρίτα.

Ήταν πάντα χαμογελαστή
και χαρούμενη και της
άρεσαν πολύ οι μαργαρί-
τες.

Τάξη Γ2
Η δασκάλα
Αθηνά Καρανάση
athinakaranasi@gmail.com

Καμέλια Παράσκα

